Thi saa har Gud elsket Verden, at han gav sin Søn, den enbaarne, for at hver den som tror paa ham, ikke skal fortabes, men have evigt Liv.

HYRDEN

Jeg er den gode hyrde. Joh. 10, 11.

Den som tror paa ham bliver ikke dømt; den som ikke tror, er allerede dømt, fordi han ikke har troet paa Guds enbaarne Søns Navn.

Haugen, Rev. Arnold K.
mar37

12te aargang. **Winnipeg, Manitoba, Mars 1936** **Nr. 3**

PRÆKEN PAA MIDFASTE SØNDAG

av

PASTOR PETER E. NELSON.

Tekst Joh. 6, 24—38.

"Arbeid ikke for den mat som forgaar, men for den mat som varer til evig liv."

Kjære venner:- Forut for vor tekst læser vi først om Jesu bespisning av de 5000 (Joh. 6, 24—38.), og dernest om Hans vandring paa sjøen (Joh. 6, 16—21).

Ligesom Moses hadde bespist Israels børn med manna saaledes hadde Jesus en 1500 aar efterpaa velsignet fem bygbrød og to smaa fiske saa at det blev mer end nok for 5000 mand. Massen av folket paa denne tid mente at i Jesus fra Nazaret hadde de fundet en mand efter sit eget hjerte. Han skulle bestige Davids trone, drive Romerne ut av landet, og bringe frihet og velstand som i kong David og Salamon tid. At Hans rike ikke var av denne verden var en dunkel tanke endog for hans egne desciple.

Førend de fik tid til at proklamere ham til konge *"gik Han fra dem op paa bjerget igjen, han selv alene."* Det saa ut til at Han fik istand bønnemøte og Han var den eneste som møtte op. Ut paa kvælden kom Hans desciple sig i baat. Over Genesarets sjøen bar veien hjem. *"Og sjøen gik høit, da der blaaste en stærk vind." "Men i den fjerde nattevakt kom Han til dem, vandrende paa sjøen."* Dette blev nok et syn de aldrig glemte. Følgende dag fandt folket Ham i Kapernaum's synagoge. Hvorledes Han var kommen did kunde de ikke forstaa. Nu opstod der en livlig samtale mellem folket som var interesseret *"i den mat som forgaar"*, og Jesus som syv ganger i dette kapitel hentyder til *"den mat som varer til evigt liv."* Som kom ned fra himmelen.

Nød og fattigdom var noget almindelig paa denne tid. En del av de rike røvet endog fra enker og forældreløse. Saadant rov gik ustraffet! De syke laa paa byens gater uten venner og tigget. De spedalske maatte ut fra hus og hjem og levet paa ensomme steder. Landet hadde mistet sin velstand og selvstændighet. Uretfærdige toldere forarmet folket med høie skatter. Ingen patriot kunde se paa dette uten at ønske Davids Hus paa tronen igjen. Jesus var ikke blind for alt dette. Han elsket sit land. Rom var ikke aarsaken til denne elendighet, men en følge av at Israel hadde vendt Herren ryggen. De søkte nok Jesus først og fremst for materielle fordele-mat og klæder. Han fremhævet at endog den mat som Moses sendte dem tjente alene til at opholde dette liv.

Først i sine planer hadde de sammenlignet Ham med David. Nu paa en smigrende maate blev Han sat i klasse med Moses — han som talte ansigt til ansigt med Herren. Moses ga dem tegn fra Himmelen. Hvilke tegn kunde Han gjøre ved siden av alle de tegn Han allerede hadde gjort for at de kunde tro paa Ham. Hadde ikke Kapernaum seet nok av tegn — og alligevel vilde de ikke tro! *"Ti dersom de kraftige gjerninger som er gjorte i dig, var gjorte i Sodoma, da var det blit staaende til denne dag."* Jesus gjorde ikke tegn for at tilfredsstille folks nysgjerrighet, men for at fremme Guds rike.

"Hvad skal vi gjøre for at gjøre Guds gjerninger?" Dette er nok et spørgsmaal som kommer fra et hjerte fuldt av egenretfærdighet. Hele Israels historie belyser ordsproget: *"de karske har ikke læge behov."* De forstod nok at intet menneske kan love et fuldkommet liv; men deres mange gode gjerninger veiet mer end op for deres synder. De forstod ikke at de var saa store syndere at de umuligt kunde frelse sig selv — at de trang en frelser i Jesus — at Han var veien og døren til Himmelen. Troen paa Jesu forsoning, som de inspererte profeter hadde malet for deres øine saa de ikke! Paa samme tid som de var med paa de store høitider og sang Davids salmer, stod deres Frelser utenfor deres hjerte — dør og banket forgjæves. De holdt paa at vansmegte av aandelig hunger og tørst, men naar Jesus tilbød dem *"mat som varer til evigt liv"*; saa forstaar de ikke *"hvad der tjener til deres fred."* Det er selvsagt at massen av Jøderne naar de opførte sig paa denne maate, saa for de frem paa en vei som ledet dem ind i elendighet baade for tid og evighet. Et lysglimt i denne mørke nat er de faa som trodde paa Jesus. Og de er vi forvisset om hadde det godt. Men ligesom massen var paa Jesu tid — saa er det med massen av vort folk idag. De vil leve av *"den maten som forgaar."* De holder paa at vansmegte av hunger og tørst. De gaar evigheten imøte uten haap om evigt liv. Min ven er du en av dem?

Skal vi faa del i den *"mat som varer til evigt liv"*, maa vi snu helt om. La os bekjende vore synder for hverandre. Det maa bli et grundigt opgjør baade med Gud og vore Medmennesker. Beder vi den Helligaand om oplysning saa vil nok Han vise os veien til Faderens aapne arme. Englene staar alerede færdige til at feire fest hver gang en forloren søn eller datter vender sig mot faderhuset." *"Kom dog og la os gaa irette med hverandre, sier Herren om eders synder er som purpur, skal de bli vite som sne; om de er røde som skarlagen, skal de bli hvite som uld."*

I dette evangelium skildres troen som en Guds gjerning. Noget som Han faar utrette i vore hjerter — dersom vi ikke motstaar Aanden. Der blir et nyt liv. Gudsbilledet kommer til sin ret. En ny kjerlighet har sat hjertet i brand for at frelse de fortapte. Har du min ven faat det godt med Jesus? — Ja større lykke findes ikke paa denne jord. Kom la os smake paa denne *"mat som varer til evigt liv."* Ta frem din Bibel og nyt Hans Ord. — O hvilken mat for en hungrig skjæl! Tøm ut dit hjerte i bøn — Fortæl Ham alt, baade det som stemmer motet ned og det som gjør dig glad. Saa til nadverdeordet sammen med de troende. Tænk — at faa nyte Jesu legeme og blod! Det er mat som styrker baade legeme og skjæl — baade for tid og evighet.

Saa til slut la os be sammen:
Skriv dig, Jesus paa mit hjerte,
O min konge og min Gud!
At ei vellyst eller smerte
Dig formaar at slette ut;
Denne indskrift paa mig set:
Jesus utav Nasaret,
Den korsfestede, min ære,
Og min salighet skal være!
Amen.

Fastetidens kald.

"Dersom I elsker mig, da holder I mine bud" (Joh. 14, 15).

Atter er vi ved indgangen til fastetiden. Atter skal vi høre det vidunderlige budskap om Guds kjærlighet til dig og mig. Atter følger vi Frelseren som han med feste skridt gaar veien til Golgata kors. Budskapet om denne kjærlighet vil røre vore hjerter; vi ser Guds store kjærlighet til os. Ja, vi blir opløftet, og vi drives til at spørre: Herre, hvad kan jeg gjøre for dig som har gjort saa meget for mig?

Dersom vi elsker ham, vil vi holde hans Bud. Hvad har Jesus befalet os? Han har bl. a. befalet os at sørge for de forældreløse og de gamle. Han har befalet at hans frelsesplan skal ta ind jordens ytterste ender. Ja, han befaler os at gjennemføre den plan for hvis skyld han gik veien til Golgata og der gav sit liv. "Dersom I elsker mig, da hold mine bud."

Det skulde varme vore hjerter at vite at Guds søn, verdens ophøiede frelser, kongers konge og herrers herre, gir os en plads paa sit program, det at la straale ut over verden den kjærlighet han aabenbarte paa Golgata. Skulde vi behøve at paamindes om at holde hans bud? Imidlertid har vor kirke anbefalt en velsignet maate at minde os nu i fastetiden om vor del i hans program og git os en anledning og en utvei til at holde Kristi bud. Vor kirke tilbyr hvert hjem den lille bøsse for "Herrens penning [illegible] Bøssen bringer et budskap til gamm[illegible] ung. Tre ganger om dagen mindes vi [illegible]len om Kristi kjærlighet. Den gir os an[illegible]lning til at vise vor kjærlikhet til Fre[illegible]en og styrke vor tillid til det arbeide han satte igang da hin utsendte sine discipler. Den kommer ind i vore hjem for at lære os at Gud higer efter vor helhjertede støtte for arbeidet. Visselig bringer fastetiden os en anledning til at gi tilkjende hvor villige vi er til at holde Kristi bud. Fastetidens budskap gaar ut paa offer og tjeneste. Er vi villige til at følge vor frelser ind i det program? Ja, saa la os ta denne bøsse ind i vore hjem. La den daglig undervise os om den store mission Gud har git vor kirke at utføre. La den inspirere os til at fortælle vore barn om det arbeide vor kirke gjør. La det ydmyge os saa vi bøier os med tak til Gud for hans miskundhet og naade vist os paa Golgata ved Jesus Kristus, vor frelser.

Adrien Olson.
Prest i Den Norske Lutherske Kirke
i Amerika.

DET NYE AAR KALDER TIL ARBEIDE.

Kirken har begyndt paa et nyt regnskapsaar. Tiden gaar. "Mine dage farer hurtigere avsted end en væverskyttel" (Job. 7, 6). Maa det kommende aar være rikt paa arbeide i Herrens vingaard!

Hjertelig tak til alle som i det forløpne aar har været tro husholdere og gjort sit bedste for at opbygge og utbrede Guds rike! Dette er det herligste arbeide som drives paa vor jord.

Fastetiden er ogsaa iaar blit utpekt som en passende anledning for vore menigheter til at ta et kraftig tak til bedste for kirkens arbeide i 1936. Se til at vor kirke kan faa "strække sine snorer langt ut og gjøre sine teltplugger faste!" (Es. 54, 2.) Hvorledes kan vi gjøre det?

Mesterens pengebøsse.

Ifjor i festetiden var "penny-a-meal" planen til stort gavn. Den bestaar jo deri at alle vore kirkes medlemmer, unge og gamle, gir ved hvert eneste maaltid i fastetiden mindst en cent til skole-, hjemme- og hedningemissionen samt barmhjertighetsarbeidet.

For at sikre sig at planen kommer til at bli vel gjennemført, bør hvert hjem i vor kirke besøkes og hver person faa høre om hensigten med denne plan. En arbeidskomite skulde utnævnes eller vælges i hver menighet for at avlægge disse besøk og utdele "Mesterens pengebøsser," som vi passende kan kalde dem.

Dette er et kald i det nye aar til at fremme Guds rikes og det vil sætte et merke paa vor fastetid. I aarets første kvartal burde vi absolut skaffe halvdelen av hvad der kræves for at drive det hele aars arbeide. Vær med! La os spare tusener i rentepenger for at kunne anvende dem direkte i Herrens gjernin!

Dette kan gjøres om alle menigheter er lojalt med paa planens gjennemførelse. Hver menighet faar jo kredit paa dette aars budget (1936) for hvad den saaledes samler og sender ind. Bøsser og merkelapper faaes paa forlangende frit.

Jeg vet det kan koste litt strid at overvinde de indvendinger som det er saa let for den gamle Adam at finde i tider som disse; og dog som Kristi medarbeidere, han som er med os alle dage, tør vi glæde os ved at det kan gjøres.

Dit verk er stort, men jeg er svak
og let til jorden bøies.
Men bruk mig, herre, for din sak,
kan blot du selv ophøies.

Fasten staar for døren. La is følge Jesus til hans kors hvor han gav sit liv til en løsepenge for alle, hvor han bragte det store offer for vor frelse! Der kan vi lære at ofre og gi — os selv, vor tid, vore midler. La os bruke fastetiden og den paafølgende stille uke til bod, bøn og helligelse. Herren kalder os til Frelserens kors, der vi finder kilden baade til mod og kraft. La os samdrægtig bøie knæ ved korsets fot og ved naadens trone! Vi skal finde at vor Gud ikke alene er naadig og barmhjertig, men ogsaa færdig til at "fremme vore hænders gjerning" naar vi gjør hans vilje for at utbrede hans rike.

Av din naade gi mig kræfter,
at jeg altid maa herefter
det jeg lever, leve dig!
Dig som døde, la mig leve, —
leve dig som bød mig leve
ved den død du led for mig.

A. J. Bergsaker.

Norsk-Engelsk m. m.

Hyrden for februar maaned kom ut med bare *een* side med norsk. Ikke andet end jeg husker, saa skulle norsk og engelsk som regel ha like meget spalterum. Jeg vet Mrs. Hagen i sin bemerkning attaler mange av Hyrdens læseres mening. Jeg har hørt mange si, at Hyrden blir snart bare engelsk; og engelsk læser vi med besvær, og forstaar det enda daarligere. Men det er vel som redaktøren sier, at det meste læsestof, som kommer ind til bladet, er skrevet i det engelske sprok.

Saa kom jeg paa den tanke at skrive lidt for vort lille blad. Nu da veiret er saa urimeligt koldt, og alle veier her i vesten er blokeret, saa er det best for en gammel avdanket prestemand at holde sig inne, saa har jeg saa inderlig god tid. Men hvad jeg ska skrive om, som vilde være av interesse for norsklæsende publikum, ja se det er et vanskelig problem.

I denne lille "epestelen" min vil jeg berøre en ting, som ialfald for mig synes noget fremmet, noget reformert noget, som holler paa at faa en ikke liten plads i vore menigheter, ialfald i denne kreds hvor jeg er best kjendt.

Hvad er det for noget? Det er flere ting. Jeg ska bare berøre een eller to ting denne gang. Det er blit saa paa moten at gaa utenom Alterboken ved gudstjenesterne. Til eksemple isteden for at benytte *indgangsbønnen* før gudstjenesten, opfordres en eller anden til at holde "fri" bøn. Somme av disse frie bønner er nok bedt i en ydmyg og inderlig aand, og indholdet slikt at enhver kan lægge sit hjertes behov ind deri; men det er ikke skjelden at den bedende med sit "kjære Gud, kjære Gud" i det uendelige minder os om Baals profeters bøn paa Karmel — "Baals svar os!" 1. Kong. 18, 26 og 28. Eller Jesu advarsel mot farisæisk og hedensk bøn i Mat. 6., 5. og 7. (Læs Mat. 6. 5.—13.)

Jeg har ofte i mit stille sind fundert paa om ikke denne idelige gjentakelse av Guds navn er synd mot det andet bud: "Du ska ikke take Herrens din Guds navn forfængelig." Er *indgangsbønnen* bedt av en gudhengiven sjæl med bønnens aand, kan enhver lægge sit ja og amen dertil; for i den bøn er inbefattet i noen faa ord alt en sjæl trænger at bede om for at bli signet av Guds ord. Er noen uenig med mig i dette, saa ta for dig Herrens bøn. Der finder du at Jesus tiltales Gud *een* gang og ikke gjentar Guds navn for hver sætning. Læs saa Jesu bøn i Joh. 17. Eiheller i denne bøn bruker han Guds navn overflødig. Se v. 1. "Han løftede sine øine mot himmelen og sa *Fader*." Vers II. "Hellige fader." — v. 24. *Fader* — v. 25. "Retferdige fader!" Lær av Jesus! Paulus sier: "Jeg vil bede med Aanden, men jeg vil ogsaa bede med forstanden." 1. Kor. 14, 15. Det maa være dem som mener at det er ugudelig at benytte indgangsbønnen. — Det er gudelig at gaa den forbi.

Saa noen ord om skriftemaal i forbindelse med Nadverden. Det er jo brukelig i vor kirke at følle Alterboken ogsaa i dette. Hvad jeg vil nævne her er hvad jeg har set og hørt ved altergangsgudstjenester ved noen av vore kredsmøter i det senere. Der har vært holdt Nadvergang uten skriftetale og absolution, i noen av vort samfund brukelige form. Ingen salmesang ved utdelingen av brød og vin. Jeg la ogsaa merke til at presten som meddelte brødet sa nok-saa lavt og spakferdig: "Dette er Jesu legeme" — utelot altsaa "sande." Det var formodentligen en feiltakelse.

Nu dette jeg her har nævnt er selvfølgelig ingen troesartikkel, eller kan stemles som reformert; men mon ikke saadan prakses baner vei for den reformerte aand. — Jeg vil i parantes tilføie, at ialfald paa et sted var det en menighets bestemmelse, saa presten var bunden.

Saa Noen ord om Outlook College.

Jeg læser altid med interesse disse smaa stykker om O. C. — som Hr. John Precht skriver i Hyrden. Vi burde alle kjende til det velsignede arbeide som vor skole utretter for vor kirke i Canada. Det er vist en sørgelig sandhet, at der findes menigheter som lite vet om skolen. — Jeg fik en liten fornemmelse om det ved Swift Current kreds ungdomsstevne forleden høst, som formanden Mr. Gustav Nostbakken beretter

(Fortsættes side 2)

HYRDEN

Organ of The Norwegian Lutheran Church of Canada.

Rev. H. L. Urness, Editor,
723 Victor St., Winnipeg, Man.

Published monthly. Subscription price: One copy, one year 50 Cents.

All contributions, changes of address, and money for the paper kindly send to

Rev. B. O. Lokensgaard, Manager,
722 Main St., Saskatoon, Sask.

Entered as second class matter at the Post Office at Winnipeg, Manitoba.

Paaskenummer. April numret av Hyrden vil bli Paaskenummer. Det er vort haab at faa bladet trykket itide saa læserne kan faa det til Paaske den 12te April. Alt læsestof for April numret maa være i redaktørens besiddelse senest *26de Mars.* Har en hel del læsestof paa hand, om møter o.s.v. men lidet spesielt for paaskebetragtning. Vil derfor sætte megen pris paa at läsestof, særlik passende for paaske, blir indsendt for April numret. Husk det maa være inde til *26de Mars.*

Mere norsk. Ja det kan bli mere norsk ved at de som indseder læsestof skriver det paa norsk. Past. Marken's handling i dette nummer er et følgeverdigt eksempel.

Form for gudstjenester m.m. Det er vist alle enige i at en mere ensarted form for vore gudstjenester i alle vore menigheter, vilde være tjenligt og til velsignelse. Hvorsomhelst en da traf til at bevaane gudstjeneste inden vort samfund vilde en være kjendt med og kunde delta i gudstjenesten. Paa samme tid maa vi ikke glemme hvad de tre forhenværende kirkesamfund enedes om i 1917, saalydende: "Med hensyn til kirkeskikke overlades det til enhver menighet at bestemme derom. Men forat der i det hele kan være *ensartethet ogsaa i de kirkelige ceremonier,* saa tilraader samfundet at menighetene følger den norsk lutherske kirkes ritual, saaledes modificeret som det nu almindelig brukes iblandt os." (Se aarsberetningen for 1917. side 481.) Det, at der brukes former for gudstjenesterne helt forskillig, ja til og med motstridende de ovenfor antydede, bør fraraades i de enkelte menigheter.

"Fordoblet-Penge Planen." Læserne opmerksomhet igjen henledes til det arbeide som nu foregaar under ledelse av past. A. M. Vinge, efter paalæg av Missions Komiteen, at indsamle penger til avbetaling paa det bladet skylder past. Kandal fra den tid han var Redaktør for Hyrden. Husk at past. Kandal har tilbudt at slaa av det halve av hvad han har tilgode, vis det indsamles til en vis tid. Penge spares for bladet ved at gi til dette. Men det maa gjøres nu!

— U.

(Fortsat fra side 7)

lidt om i sidste Hyrden. Det forholder sig nemlig slik, at ogsaa jeg var tilstede blandt de andre kredsens prester. Jeg gik og brygget i min gamle hjerne paa at faa til noen "Velvalgte ord" om Outlook College. Jeg lurte paa om ikke stevnet vilde komme skolen ihu med en liten pengegave. Men jeg maatte næsten trænge mig frem for at "faa ordet". Endelig lykkedes det; men jeg hadde ikke mer end saa vit begyndt paa mine "Velvalgte ord", før jeg blev faderlig formanet av en prest, som ikke tilhørte kredsen at sessionstiden var snart ute. Nu, jeg sa nu litt alikevel. Mit ydmyge begjær til stevnet for skolen blev simpelthen ignoreret. Hvemses aarsak det var vet jeg ikke; men jeg vet det var flere som kom til mig efterpaa og takket mig for hvad jeg sa om skolen og ønsket noget vilde bli git den. En mand kom med fem dollars til skolen som jeg sendte til Prof. Bergsagel, haaper han fik den. Kom Outlook College ihu med bønner og gaver. Den gjør en god gjerning for vor ungdom, som kommer kirken tigode.

—O. J. Marken.

Fra Arbeidsmarken Vor.

Concordia Mgh. pastor C. L. Dalseides kald Parkside, Sask., har havt besøk av Destriktets Evangelist, past. O. Haugen. Det traf til at være meget koldt men alikevel kom folk dag efter dag de to uker han var her. En flok paa mellem 15 og 20—særlig ungdom — kom paa knæ for Gud — og vi har godt haap om at de vil bli staaende. "Det vænaste syn som æg faar sjaa er dei unge paa knæ for Gud." Ikke længe siden hadde vi efter Haugens avreise, et av de best og største bønnemøte i menighetens hestorie — Gud gi at det maa bli vækkelse og liv baade her i Canada og i Staterne. Det trænges saart.

C. L. Dalseide.

Fra Robinhood, Sask.

La mig først faa ønske "Hyrdens" personal og læsekreds et godt og velsignet nytaar. — —

Det var let at merke at noget mer end, just almindelig Gudstjeneste, skulde foregaa her i Robinhood, Søndagen den 29de Dec. 1935. Folk var ute tidligere end sædvanligt og der laa ligesom et dypere alvor over alt og alle end hvad man møter ved det almindelige. Her var nemlig konfirmation den dag, og til med to klasser, nemlig klassene fra, Zion og Robinhood menigheter. Fra Zion 4 og fra Robinhood 4 ialt 8 som blev konfirmeret den dag.

Da vi endnu ikke har naaet lengere end at faa hjem material til Kirken, som vi tænker at bygge til sommeren,, saa blev Konfirmationen avholdt i Robinhood Com. Hall. (hvor vi altid har været velkomme til at holde vore kirke møtr.) Veiret var ypperligt fint og folk kom tilstede saa det var en lyst at se. Antar der var mellem 200 a 250 mennesker fremmødt.

Ved den bestemte tid kl. 11 f. m. blev den Høtidelige handling aapnet med en kort men gripende Prædiken av stedets prest O. L. Falkeid. I denne sin præken foreholdt han, i den for ham særegne, simple og forstaaelsesfulde maate, sine tilhører, og særlig da, konfirmanterne og deres forældre, alvoret og ansvaret saavel som velsignelsen av den handling som just skulde foregaa.

Dernæst fik vi høre katekisation av klassen og det maa jeg si, at det var en stor tilfredstillelse at faa høre en konfirmations klasse som, ikke bare hadde lært deres bøker, men som ogsaa gav forstaaelsesfulde svar paa spørgsmaal rettede til dem.

Jeg synes vi har stor grund til at være taknemmelige. Først of fremst til Gud, for at vi, hvor vi end er har anledning til at have Guds Ord og sakramenter, rikelig iblandt os og at Han endnu i vor tid paaskynder forældre at oplære sine børn i den kristelige barnelærdom. Dernest tænker jeg at en liden takke tanke til vor prest for det stræv og den iherdighet hvormed han hadde grundfestet disse unge i denne, deres barnelærdom, Ikke er av veien. Straks efter konfirmationen var der altergang for konfiirmanterne og andre. Hvorefter alle blev, av Robinhood Kvindeforening, indbudt til kjelder etagen til middag, og saa gik hver til sit hjem. Isandhet en velsignet Dag.

—J. Seime.

"Fordoblet-Penge Planen"

Er det muligt at fordoble pengenes verdi? Ja, i dette tilfelde er det muligt.

Paa Distrikts Møtet i Camrose tilbød Pastor Kandal at gi avkald paa halvdelen av den gjeld som Hyrden skyldte ham dersom det hele beløp kunde tilveiebringes til høsten 1935. En betydelig sum erbetalt siden dette møte men alt kom ikke ind. Nu har Pastor Kandal velvilligt utsat indsamlingstiden for resten av beløpet under samme gode betingelser til den første Juni 1936.

Naar Hyrden faar utbetalt dette beløp saa er det mulighet for at vort blad kan enten utsendes i forstørret form, eller utsendes to gange i maaneden.

Nedskriveren av dette opraap at komme Hyrden til hjelp blev paalagt av Distriktets Missions Komite at forsøke at faa ind det som staar igjen av gjelden. Derfor sendes denne appel til alle de som har Hyrden kjær. Send ind en gave til forretnings-føreren Pastor B. O. Lokensgard, 722 Main Street, Saskatoon, Saskatchewan. og gi tilkjende at det er git til dette formaal. Alle de som vil være med paa "Fordoblet-Penge Planen" bør sende sin gave snarest muligt.

Alle gaver kvitteres for i bladet.

—A. M. Vinge.

Vinter Møte av Central Alberta Luther League.

De kristelige ungdomsforeningers forbund holdt sit vanlige vintersammenkomst i Camrose den 31te Jan. 1ste og 2den Februar.

Temaet som blev drøftet var tatt fra Romer brevet 12, 2: "Og skik eder ikke lige med denne verden men bli forvandlede ved fornyelsen av eders sind saa i kan prøve hvad det er Guds vilje: det gode og fuldkomne."

Den første session begyndte fredags kveld den 31te jan. kl. 8:00. Møtet aapnet med sang og bøn. En sextett fra Bawlf sang to meget pene sange. Pastor Carlson fra Camrose hilste alle velkommen. Formanden av forbundet gav ogsaa sin velkom hilsning. Begge ønskede at møtet maatte bli av rik velsignelse for alle. Solo av E. Schonning. Aftenens taler var pastor Lerseth fra Bawlf. Han brukte som sin tekst første delen av forbundets hovedtema. Hans utredelse av temaet var hørt med stor interesse. Blandt andre ting forklarte han menigen av ordet *verden.* Det er ikke de materielle ting som vi har der er syndefuldt, de er skapt av Gud, men det er mennesket som gjør det til redskaper for den gode eller den onde makt. Sang av sextetten fra Bawlf. Sessionen slutet med sang og bøn.

Forretnings møte begyndte fredags kveld og fortsatte lørdags morgen. Til fuldmagts komite valgtes: Bert Løkken, Clefford Johnson.

Avisman: H. G. Ronning og E. Schonning. Nominations komite: B. Anderson, S. Stolee, Fru Knutson, Hr. Mosby og Frk. Olive Eggen. Resolutions komite: H. G. Ronning, pastor Lerseth og B. Løkken.

Lørdag Formiddag. Sessionen aapnede med bøn av pastor Ostrem. Hr. Walker rapporterte om arbeidet fra det siste aar. Han hadde besøkt de forskillige foreninger, talt til dem og opmuntret dem. Han paapegte ogsaa at arbeidet i de forskillige foreninger hadde blit utført tilfredsstillende, og han opmuntrede representanterne til at gaa hjem og fortsætte med at forkynde sandheten og Guds store kjerlighet.

Det nye styret. Formand, pastor S. Hilde. Viseformand, Hr. S. Stolee. Sekretær, Frk. L. Lingjerde. Kasserer, Frk. J. Walker. Musik Leder, Hr. C. A. Ronning.

Forstandere: O. Anderson, Bardo. A. Berg, Amisk Kreek. M. Magnusen, Earling. P. Barquist, Bawlf, og E. Solid, Hay Lakes.

Revisorer: H. G. Ronning og E. M. Bergh, Camrose. H. G. Ronning berettet fra det "International Luther League." Han fremhævede at de enkelte foreninger skulle prøve at følle de programmer tillaget i det "Better League." Han hævede ogsaa at vi burde sætte paa vort budget litt penger til Hyrden.

Lørdag Eftermiddag. Tre grupper med hver sin leder diskuterte paa tre forskillige plasser et evne som var tildelt av styret.
Pastor Lerseth fra Bawlf: "De tristne og bruken av hviledagen."
Pastor Lerseth fra Bawlf: "De kristne og sen av kirken."

C. A. Ronning: "De kristne og sosiale problemer."

Denne diskussion var av meget verdi og velsignelse for mange. Gruppene var meget store men diskussionen gik flytende alikevel. Naar diskussionen var forbi kom hver leder og berettede saa de andre fra de enkelte grupper kunne faa et utdrag av hvad som hadde været gjort.

Sessionen sluttet med bøn.

Lørdag kveld. Sessionen aapnedes med sang og bøn av Hr. Løkken. En mandskvartett fra Camrose sang en meget pen sang.

Anden del av temaet blev drøftet av pastor B. Ostrem fra Wetaskewan. Lik den første taler, fremhævede han ogsaa at skulle vort liv bli indholdsrikt og velsignet maatte vi bli forvandlede eller omgjorte i Kristus. Erkjendelsen at Kristus er vor frelser er det første, og naar vi har den sikkerhet maa vi ved hans hjælp kaste av den gamle Adam. Saa fik vi høre fra mandskvartetten ved Camrose College: H. G. Ronning, H. G. Bergh, R. Dahl og E. Schonning. Sessionen sluttet med bøn.

Søndags Morgen. Endskjønt det var meget koldt denne dag saa var kirken fyldt til siste plads. Efter en kort bøn fikk vi høre en rørende sang av Gudrun Ness Ronning. Sangen var præget av alvor og kunst.

Doktor Lavik, vor nye formand i den Norske Lutherske Kirke av Canada, talte saa til os. Temaet var fra Matthäus 21, 18. Dette vers fortæller at hvert træ som ikke bærer frukt skal bli forbandet. Taleren spurgte hvad slags frukt Gud vil ha? Svaret var, Sjæle frukter. Vi bør alle samle frukter av den verdi til Gud. Hvor skal vi begynde? Jesus sa til sine discipler at de skulle begynde i Jerusalem men ogsaa at de skulle fortsætte derfra og forkynde frelsens budskap til verden i sin helhet. Enten vi kommer fra dypeste Afrika eller de nordiske lande gjør ingen forskjel for Gud. I hans øine er vi alle like. Han har tillaget frelsens mulighet for os alle, og spørsmaalet kommer ikke an paa hvem du er, men hvad du vil gjøre med indbydelsen. Vor plikt ligger i at samarbeide med kirken herhjemme eller missionen. Han paapegte at de enkelte grener av kirken skulle ikke bli til en hindring men at de skulle arbeide i enhet. Likesom vi to armer og to føtter men et hode og de arbeider i enheit saa skulle det være i vor kirke arbeide, Kristus er hodet og alle lemmer skulle virke og samarbeide med ham. Han fortalte os om vanskelighetene i Madagaskar og vækkelsen i Kina. Mange fra den ældgamle civilisation har kommet til det resultat at der maa være et høiere raad, en mystisk kilde av styrke som de ikke kunne finne i sine gamle avguder. Han ønskede samtidig at denne kilde maatte bringe en vækkelse ogsaa i Canada. Han paapegede at livet i sin helhet har blit verdsliggjort i den senere tid. Dette kommer av evolutionsteorien som har gjort saa sterk intryk paa vor tankegang at vor holdning til de religeøse ting har blit slappet. Han formanede os at vi skulle, Gud hengiven, gaa i kamp mot verden. Gud er til os som varmen er til vannet, paaviste han. Er vannet alene saa finner det snart sin egen flate saa lav som det kan komme. Saa er det ogsaa med menneskene. Er vi borte fra Gud gaar vi stadig bakover og finner snart det laveste punkt. Er varmen unner vannet da bruser det op og inneholler kraft og virkning. Er vi med Gud og lar hans aand brænne i os da fordobles ogsaa vor styrke.

Søndags Eftermiddag. Paa denne tid fik vi høre barnenes kor synge. Det gjorde sikkert alle godt at faa høre disse uskyldige røster prise Gud med vakre. salmer. Taleren var pastor Trygstad. Hans tale var ogsaa fra Romerbrevet 12, 2. Dette blev en velsignet stund ogsaa. Han ogsaa fremhævede fordelen i at være en kristen, den fred og glæde som fulgte med denne tilværelse. Møtet sluttet med bøn.

Søndags Kveld. Møtet aapnedes med en kort bøn. Et blandet massekor sang: "Father most Holy." Dette var riktig opløftende. Koret bestod av 75 stemmer. Saa fik vi høre fra et dame trio bestaaende av tre søstre: Gurun Ness Ronning, Alice og Gladys Ness. Sangen var sunget utmerket. Saa fik vi høre fra formanden Doktor Lavik igjen. Hans tema var denne gang: "Fremtiden for Kirken i Canada." Han paapekte at tiden maatte snart være her da den Norske kirke i Canada hadde til at staa paa egne ben financielt. Det er ikke godt for noen at mottage mere hjælp end høist nødvendigt, sa han. Vis vi skal vokse op til gode kristelige mænd og kvinder saa maa vi vite hvorledes og bære vor egne byrder. Han viste os ogsaa at fra de femti prestekald over halvparten var blevet finanseret av missionskassen. Han uthævede ogsaa at fremtiden maatte vise os vore egne skoler i Canada. Hvad vi trænger nu, sa han, er et Akademi en høiere skole og en presteskole, til at begynde med. Denne plan skulle være en inskydelse til ungdommen. Det kunne ogsaa være mulig at de forskillige Skandinaviske kirkesamfund i Canad kunne bygge denne plan isammen. Igjen paapekte han at inden vore egne kirker maatte den fulde sandhetstro og aand faa virke. Det maa ikke være noen forskjel i det essentielle. Vi er frelste kun ved naaden og troen paa Jesus som vor frelser. Efter det er hovedtingen at være pliktro mot vor Gud. Denne tale var hørt med stor intresse og var baade av stor oplysning og velsignelse til alle som lyttet. Det blannet kor sang egjen. "O Bread of life from Heaven." Hr. Walker takkede alle for samarbeidet og hilste alle vel møtt til næste sommer sammenkomsten. Møtet sluttet med bøn og sang.

E. Schonning.

Lars O. Kveno.

Mr. Kveno was born in Hallingdal, Norway, on Oct. 31st, 1869, and came to Goodhue Co., Minn., with his parents when he was five years old. Moved from Goodtue Co. to Norman Co., Minn., where his father homesteaded, lived there until 1906 when he came to Canada taking up a homestead where he has resided until the present time. In 1910 he was married to Julia Gorder. He leaves to mourn his loss his wife and three brothers Ole of Goodhue Co., Minn., Halvor of Gary, Minn., and Engebret of Vassa, Manitoba. Mr. Kvemo has been in poor health for about ten years, in 1931 he took a stroke which left him paralyized. He passed away at his farmhome 10 miles So. of Darmody, Feb. 2nd 1936 and was at the time of his death 66 yrs. 3 mo. and 1 day old. Funeral services were held at the Voar Lutheran Church Feb. 8th. Internment was made at the Voar Lutheran Cemetery. Rev. E. E. Hoff officiated.

Pastoral Conference

The pastors of the Prince Albert Circuit met at Weldon, Sask., Rev. J. P. Tandberg's charge, for a two-days' conference, Jan. 14 and 15. Rev. I. C. Dahl, president of the conference, was in charge of

the meetings. Problems relative to pastoral principles and practice were discussed. Final arrangements were made for radio broadcasts over CKBI (Prince Albert), and a schedule of speakers drawn up. New officers elected for the coming year are: President, Rev. T. J. Langley; Vice-President, Rev. N. S. Magelssen.

The evening sessions were given over to public devotional services, to which the whole congregation was invited. Besides the regular pastors of the circuit, Rev. Bernhard Lokensgard of Saskatoon attended the meetings.

Encouragements from Congragations.

At Christmas we were pleasantly surprised, in that South Immanuel, North Immanuel, Scotsguard, and Bethesda congregations each presented the pastor and family with a cash gift.

It is very encouraging for a pastor in the work when thus remembered by the congregations. The gifts are very much appreciated; but what is appreciated still more is that spirit of good-will thus shown by the congregations. May we thus express our hearty thanks.

Rev. and Mrs. G. Ostrem.

Let Us Pray.

Dear Pastors and congregations,

We wish first of all to thank our God for His mercy and grace during the past year. He has been very good to us.

We also want to thank the pastors and congregations for support and co-operation in the work of the ingathering of the funds to carry on the various Christian activities of our church, i. e. the ingathering of the budget.

We did not reach our goal. Many pastors and congregations did very well; some not so well. In some places we know that the economic conditions made the work difficult. Other places there is lack of interest, which may come from various reasons. But to all who did what they could, whether they reached the desired goal or not, we want to express a sincere thanks.

LET US PRAY. As we have begun a new year, let us pray. Pray that God will deal in mercy with us. That He will forgive that we so often have depended on the strength of man. Let us confess our sins before Him. Pray that God may send a spiritual awakening in and through our Church. This is our greatest need. Pray that we may be willing to yield to His will; that God's Name may be glorified in and through us. Will you pray for us as pastors, and for every member of the congregations.

And now as to the Ingathering for this year. You have all read the article by Rev. Bergsaker, where the work during Lent is laid before us. (See "The Call of the Hour for 1936" in Feb. issue). Therefore, let us first pray; then pray and work.

Your co-oworker in Christ Jesus,
Financial Secretary G. O. Ostrem.

MY LENTERN GIFT.

"Thanks be unto God for His unspeakable gift." Thus the apostle Paul closes an exhortation to give. Remember, he would say, the riches of life eternal which are yours through Christ, and be thankful. Make your life a life of continuous thank-offering, constantly keeping before you Him through whom you have life, and following the example of unselfishness which He has given us.

"Let us not be weary in well-doing," the same apostle admonishes us. He knew how easily the Old Adam may get the upper hand in the lives of the Christians, if they are not on their guard. Therefore, we would say, be watchful and pray that you may be "renewed in the spirit of your minds, putting on the new man, which before God created in righteousness and true holiness."

If our life in Christ is a continuous thank-offering brought to God in gratitude for the riches which are ours in Christ, — and if we see that what all the world needs is first of all Christ, — we shall not gamble because we are called upon to support the work of His Church continuously throughout the year. None of us complain because we have to work from one end of the year to the other to provide for the physical needs of our families. Much less should we complain when we are called upon to provide regularly for the household of God, or to win for the family of God those for whom Christ died, but who because of sin are alienated from His family.

With these words we would plead with every member of our Church now, at the beginning of the year, to enter with heart and soul into the work of the Ingathering for Home and Foreign Missions, Christian Education and Charities.

By resolution of the District Conventions and the Board of Trustees of our Church the Penny-a-Meal Plan will again be used during Lent. Let us all be sure to place containers in our homes, and to use them conscientiously. Perhaps a few of us are not able to give a penny a meal. Then let us give what we can, for our gifts are acceptable "according to that a man hath, and not according to that he hath not" (2 Cor. 8: 13). As for those of us who can give more, let us place an "AT LEAST" before the "Penny-a-Meal", and if we have the means, let us give many times "a penny a meal". We shall be blessed, and we shall grow spiritually, according to the measure of willingness and the spirit of sacrifice we put into our giving.

God bless the use of the Penny-a-Meal containers in every home in our Church during this 1936 Lenten Season, and when Easter comes, may we have ready to place on the altar of the Lord an offering truly indicative of deep gratitude to God, and to Christ who for us and our sins gave His body upon the Cross, and rose again from the dead that we with Him might triumph forever!

For the Board of Home Missions:
C. W. Aanestad, Chairman.
Tenner Thompson, Secretary.
For the Church Council:
J. A. Aasgaard, President.
H. E. Solum, Secretary.

My Special Lenten Gift.

Lent is approaching and I believe that our people would like to give a Special Gift to the work of our Church during this season. Let us do it through the Penny-a-Meal Plan. The Women's Missionary Federation will co-operate in making this a real success. They have decided not to have the Self-Denial offering in Lent, but to combine the Self-Denial and Thank-Offering next fall. In this way there will be no overlapping in the spring or in the fall. We are very grateful to the women of our Church for this whole-hearted support.

This Penny-a-Meal Plan should not interfere with the regular giving of the congregation. It is a Special Gift to God and the Church for His greatest gift, in sending Jesus His Son to die for our redemption. Wherever carried out efficiently, this method will help the congregation to give Christian Education, Home and Foreign Missions, Charities and Pensions a good lift the first quarter. The containers should be placed in the homes Ash Wednesday, February 26, and collected at Easter time. Where the Easter offering is not given to the missions of the Church but is used for other purposes, the containers should be collected on Palm Sunday or two weeks after Easter. It is imperative that a large part of the 1936 ingathering be completed the first quarter. Weather conditions this year made it practically impossible to complete the task for the 1935 ingathering the last month. An early start will also save the Church thousands of dollars paid out in interest.

A penny a meal does not seem like very much, but if all take part, it will be a great help. The 1935 Annual Report shows the membership of our Church as 503,644 souls. Let us assume that every member puts a penny in the container each meal — morning, noon and night — during Lent. Do you realize that this would amount to $15,109.32 a day? — $604,372.80 during Lent? Remarkable, isn't it? Yes, and all based on a penny a meal by every member of our Church.

The plan of a penny a meal for the Lord's work is now being adopted by our congregations from coast to coast for use once during the year as a Special Gift. It is very simple—dignified, workable, and when consistently used, suggests the miracle of the loaves and fishes; that which was left over filled twelve baskets.

It is very essential that a Workers' Commitee be appointed or elected to visit the homes of the congregation and leave a container into which this Special Lenten Gift is to be placed. The same committee should also collect the containers at the close of the period. Each worker or team of workers should be responsible for visiting 5—10 homes. As many families as possible should follow the plan of a penny a meal from every member. Some large families may not be financially able to have every member give a penny a meal. We therefore ask such families to have two members give a penny a meal for the entire family. Single wage earners and better situated families are urged to help those less fortunately situated. We hope and pray that every congregation will find it possible to take in this offering. Remember it is our Special Lenten Gift to our Church and it will not interfere with our regular giving. The congregations will receive credit on the 1936 ingathering. Containers and labels are sent gratis on request.

Our great interest in our Church is to extend the Kingdom of our Lord and Savior, Jesus Christ, and the material things of this world are necessary that this Kingdom may go forward. The burning needs of the world today indicate that our Lutheran Church should by some means or other increase its efforts. This should be done by multiplying the workers in the Kingdom so that by word of mouth and by contact, the blessed Gospel may become more effective.

"Not by might nor by power, but by my Spirit, saith the Lord of hosts."
(Zachariah 4: 6.)
—A. J. Bergsaker.

"The Master's Penny."

Again we have entered the blessed season of Lent. Again it becomes our privilege to "go up to Jerusalem" and there behold the Land of God carrying away the sins of the world. In our meditations, private or public, we walk in spirit with our Jesus as He goes to the Father. But the way to the Father for Jesus led Him over Kedron's brook into Gethsemane and finally up the rugged side of Calvary—and the grave. Self-denial and supreme sacrifice that He might redeem sinners.—Self-denial and sacrifice,—can we follow our Saviour here? Christ has redeemed, yes, but you and I must bear witness of this. You and I are constrained by His love to spread His Kingdom at home and abroad. Are we doing all we can? Are we practising self-denial and sacrifice for His sake?

About three thousand "Master's Penny" containers have been distributed throughout our district. Prayerful and consecrated use of these will be a blessing to the Kingdom of God. As we walk with our Savior this Lenten season let us remember that His challenge is still for all His followers: "GO —Make Disciples of all Nations!"

We give The but Thine own,
Whate'er the gift may be;
ALL that we have is Thine alone
A trust, O Lord, from Thee."

—B. O. L.

"The Doubled-Money Plan."

It isn't an everyday occurence that one dollar will travel the distance of two, of five dollars the distance of ten.—We sometimes wish it were. — However, the "Doubled-Money Plan" brings to us this very possibility of having our donations to "Hyrden" go just twice as far as previous, since, instead of raising a certain amount, we need now raise only half that amount— if it is done by June 1st 1936.

"Hyrden" has a host of loyal friends, evidenced by the many contributions that do come and also by the many letters of appreciation received from time to time. And thus it should be, for "Hyrden" is a friend to all who read it. It comes to bear testimony of the Priceless Christ, who freely bestows abundant blessings. How appreciative ought we not be? Here is an opportunity of showing our appreciation in a substantial way. Just think of it!—Your gift will double in value as it speeds on its mission of support to your friendly witness-bearer, "Hyrden".

The undersigned is grateful to Rev. Kandal for his kind offer, and also to the Board of Management of Hyrden for its support and interest shown in appointing Rev. A. M. Vinge to the task of raising the required amount. Rev. Vinge's plan, if loyally supported, will realize the hopes of the Board and our own. Let me urge as many of our readers as possible to send your contributions now so that they may double this distance.

B. O. Lokensgard.

Donations to "Doubled-Money-Plan."

Mr. and Mrs. A. G. Vinge, Torquay, Sask.	$2.00
Rev. and Mrs. Carl G. Nelson, Epping, N. Dak.	2.00
Rev. and Mrs. B. O. Lokensgard, Saskatoon, Sask.	2.00
A. T. Bergum, Lenvale, Sask.	1.00
Miss Agnes Vinge, Aberdeen, So. Dak.	1.00
Mr. Josef Haave, Admiral, Sask.	1.00
North Immunel Ladies Aid, Admiral, Sask.	5.00
Rev. and Mrs. G. J. Ostrem, Admiral, Sask.	3.00

Correction in February Donations:
Rev. and Mrs. A. M. Vinge's donation should be $3.00.

February Renewals:

Mrs. R. Finden, O. P. Holte, Mrs. Hjelle, G. Abrahamson, Mrs. C. W. Anderson, Mrs. Gudrun Loe, B. J. Frostad, J. E. Bergh, Lars Roen, Rev. O. J. Marken, Ole Grothaug, Rev. I. O. Thvedt, O. C. Berg.

New Subscribers:

Mrs. H. Hanson, Henry Rosaasen, Mrs. Ellefson, Miss A. Stolee, Dr. J. R. Lavik, Mrs. Laura Brown, Mrs. Anna Berg, Mrs. Frederika Tenold, Mrs. W. Rugland, Mrs. Ole Ottas, Rev. M. O. Mandsager, Rev. C. C. Nelson, Mrs. Hans Anderson, Mrs. C. M. Knutson, Mrs. S. Larson, A. N. Anderson, A. Reine, J. Johnson, H. Hilstad.

Thank you!
— B. O. L.

YOUNG PEOPLE'S LUTHER LEAGUE

Rev. A. M. Vinge, Editor,
Fairy Glen, Sask.

Your attention is invited to the article "Pleasure Madness" which follows. It is a timely article. It is written by one who knows.

PLEASURE MADNESS

Hebrews 11:23-24.

Mosses stood at the crossroads of choice. He could choose between the enjoyment of the pleasures of sin for a season together with the treasures of Egypt or ill treatment with the people of God and the reproach of Christ. By faith he chose Christ for he looked unto the recompense of reward.

Likewise also every young person must choose. The world and the worldly companions offer pleasures innumerable. Our country has twenty thousand five hundred theatres with a weekly attendance of about seventy-seven to one hundred million, with a child in every third seat. According to the Motion Picture Research Counsel 500 films were analyzed in 1930 and it was found that 137 pictures had crime as the major theme, 70 contained around sex, 44 were devoted to war, horror, and violence, 78% of all pictures contained liquor situations. One picture out of every 7 is built around sex. The results of such pictures are far reaching. Of 110 criminals, 49% of them said that the movies gave them the desire to carry a gun and 28% said it gave them the desire to practice hold-ups.

The greatest danger, however, is the undermining of the character. Protests have been received from many of the civilized nations across the seas as 80 to 90% of the pictures are American made. Criminologists from 56 countries at the Ninth International Prison Congress held in London August 1925, devoted their discussions to methods of protecting youth from the corrupting influence of the movies "which admittedly insight to crime and immorality."

The bridge table also invites our young people. The polished bridge may seem quite innocent but when this craze has laid its clutches on the victims the mothers are quite often found at bridge rather than with their families while the boys and men have graduated from the parlor gaves and are found behind the closed doors where the curtains are drawn for the bottle and the money bag must be hid under the cover of darkness.

Our magazine stands are filled with licentious literature which appears enticing to the growing minds but leaves in its tracks perverted ideas of love and the filthy minds.

According to the statistics of the North Dakota House of Mercy it has been found from year to year that about 75 to 90% of the girls trace their deliquency to the demoralizing influences of the dance which is oftentimes accompanied with drinking. So far this year the sex delinquent boys have been at the average four years younger then two years ago and the girls about two years younger. This lowered age limit is true not only of the North Dakota House of Mercy but also of the other two institutions under the Church doing similar work, namely at Sioux Falls and Minneapolis. The high school dance is oftentimes the kindergarten for the vulgar public dance.

In the midst of all this pleasure madness we hear the voice of the

TIL NORGE
direkte
paa 7½ dag.

Reis med nordmennenes egen linje, direkte og komfortabelt.

Seilinger fra New York.

Bergensfjord .... 5te februar
Stavangerfjord .... 19de februar
Bergensfjord .... 11te mars
Stavangerfjord .... 25de mars
Bergensfjord .... 14de april
Stavangerfjord .... 25de april

Husk Verdensforbundets søndagsskolekongress i Oslo, 6te til 13de juli. Ferden til kongressen foregaar med ss. "Stavangerfjord" fra New Yord den 24de juni 1936.

For nermere oplysninger tilskriv
DEN NORSKE AMERIKALINJE
278 Main Street, — Winnipeg, Man.

Master, "Evil companionships corrupt good morals" and "love not the world, neither the things that are in the world." Moses recognized that the pleasures were only for a season. At the final crossroad we find these words, "The wages of sin is death," Moses forsook Egypt. He found that the spirit of the world and Christ couldn't mix. Those who try to do so are like the tumbling weeds drive hither and yonder by every wind that blows. Let us also forsake the sinful pleasures of this world and seek the pearl of great price. This choice is Christ. We hear His voice, "If any man will come after me let him deny himself and take up his cross and follow me." That does not meen that all pleasures end but that true joy begins. Walking with Christ is a little bit of heaven though it involves the cross. Many young folks fear choosing Christ lest they will not remain faithful. Moses endured as "seeing Him who is invisible" and then the sinful pleasures fade away like snow before the July sun, and we invite the unseen presence of Christ into all our good clean wholesome pleasures. Instead of the wages of sin we find that when the evening shadows of our day lengthens that Jesus himself greets us at the end of the trail with a crown of life. "Choose ye this day whom ye will serve, as for me and my house, we will serve the Lord."

Written by Miss Clara J. Jones,
Field Secretary, North Dakota
House of Mercy, Fargo, N. D.

Comments.

Your attention is again invited to the "Doubled Money Plan". Let the Luther Leagues, other organizations, and individuals send in a contribution at once. Every donation doubles its value under this plan. Read the article in February and March numbers. This attempt is a real challenge to the Y. P. L. Locals—and together with soliciting of new subscriptions for Hyrden, this should engage the attention and effort of all who truly love the paper.

* * *

The article "Pleasure Madness" was omitted in the February number due to lack of space. At a later date we may print another article by the same author entitled, "What Moral Problem Is Created by the Dance?"

* * *

The Bible Questions will appear in April Hyrden.

Meditation.

"Greater love hath no man than this, that a man lay down his life for his friends." John 15: 13.

God is Love. His great manifestation of love is the sending of His only begotten Son. Christ knew that the way would lead to the Cross, but His love for the lost led Him to say "Father save me from this hour: but for this cause came I unto this hour, Father, glorify Thy Name."

That is the Spirit of Lent. May we meditate — and Worship.

Poem from Lutheran Herald, by John Oxenham,

Love ever gives,
Forgives, outlives,
And ever stands
With open hands.
And while it lives
It gives.
For this is Love's prerogative —
To give—and give—and give.
Amen.

Doubled Money Plan.

It is now under way. A number of letters have been sent off to clear off this debt to Hyrden. In a letter from Pastor Kandal it is stated that there is about $250. left to pay on the debt, $240. having already been paid. (Read article in February Hyrden). If yau have noted this appeal through Hyrden or by letter, do not dismiss the thought but send in a gift at once.

We are glad to see that there is a response, and as the letters go out, we hope that more and more will send in. Shall we put forth our best efforts?

All donations must be sent in to the Business manager of Hyrden and marked "Doubled Money Plan". Every dollar now pays two dollars of debt. A. M. V.

WOMEN'S MISSIONARY FEDERATION

Mrs. S. B. BRUN, Editor,
Broderick, Sask.

W. M. F. Circuit Convention.

The Women's Missionary Federation of the Prince Albert Circuit had their fall meeting in connection with the circuit convention of the church, at Concordia Lutheran Church, Ordale, Sask., Nov. 14. The theme for all the W.M.F. conventions this year, "Go Tell", was used. Rev. J. P. Tandberg, Weldon, Sask., spoke on Home Mission work in an inspiring and thought-provoking address. Mrs. Lokensgard, Prince Albert, Sask., spoke on the work women can do in their home congregation to "go, tell." Snow-blocked roads prevented Mrs. Joseph Floen, Shellbrook, Sask., from arriving in time for the meeting so she read her paper on Sunday afternoon; her paper was on the work women can do in the wider activity of the church, first in becoming acquainted with the general work of the church, making others acquainted with it, doing ones part to further that work. "Read and you will know, Know and you will love, Love and you will serve."

On Sunday afternoon an offering to the work of the W.M.F. was taken; it amounted to $13.80.

The meeting was well attended, especially by those of the Concordia congregation; much interest was shown in the W. M. F. Because of the few from other congregations election of officers was left until the next meeting. Mrs. G. W. Lokensgaard presided in the absence of the president, Mrs. T. J. Langley.

L. D. R. Convention.

The Prince Albert Circuit L. D. R. had a meeting during the circuit convention. Mrs. G. W. Lokensgard, vice-president of the L. D. R. of Canada District, spoke on the organization and work of the L. D. R. Miss Roberts of Parkside gave a reading on the spirit of missions. Musical numbers were rendered by the young people of Immanuel Lutheran Church, Parkside, and Concordia Lutheran, Ordale; there were solos, choir numbers and duets. Rev. G. W. Lokensgard spoke on the Alaska Mission, especially on the station at Shishmaref, which is supported entirely by the L. D. R. Steps are being taken toward the organizing of more L. D. R. societies throughout the circuit. Much interest is being aroused.

"And they shalt be mine, saith the Lord of Hosts, in that day when I make up my jewels." Mal. 3: 17.

Tomorrow's kings, princesses, presidents, leaders in every path of life, tomorrow's poor and ignerant—all are today's wee babes in cradles; today's lads and lassies building castles in the snow or in the sand. Some of these "lambs" are caressed by silken coverlets; some are swaddled into a crib all their own or to be shared; others know nothing of the poorest of comforts—they are not wanted.

So God looks down from heaven to see how His gifts to man are cared for. He looks at the little black boy and says, "Come unto Me." He opens His arms to the yellow and says, "Come, and forbid them not." He welcomes the red, "Suffer the little children to come." He bids the white babe, "Come." Then embracing all the colored and colorless "He smiles," For of *such* is the Kingdom of Heaven."

He turns to the mothers, the fathers, the relatives, friends, and neighbors. There is a shadow creeping across His face as He whispers, "How often would I have gathered thy children together, even as a hen gathereth her chickens, and *ye would not!*" (Matt. 23: 22). Oh, parent-heart, do you not hear Jesus asking again and again, "Lovest thou Me?" Then "Feed my lambs." (John. 21: 15).

Jesus, the children's Friend, wants to "Gather the lambs with His arm, and carry them in His bosom" (Is. 40: 11). Yes, Christ wants *your* boy *your* girl, so that He may give them Life Eternal. And then He wants them to be missionaries for Him. That opportunity is another gift He begs to give your "lambs." Accept that opportunity as His gift as you accept your babes as gifts from Him.

"A little child shall lead them" (Is. 11: 6.)

Lead whom? Mankind. The unfortunates who have never tasted of the Bread of Life, or queched their thirst from the Living Water. And through the Cradle Roll Department they lead especially those of Eskimoland.

"But how shall my child lead them?" Enroll him with the other hundreds of "Cradlers" who, hand in hand, help make missions work possible in Aleska. Share your baby, and your joys cannot be numbered; share your dollars, and your blessings cannot be counted!

Then after having enrolled this gift God gave you, begin immediately to find out what your baby's dollar is doing. Start making a scrap book for him: in it keep all the pictures, articles, stories and whatever else you find on Alaska, our church work, missionaries, and natives up there. File the Cradle Roll certificate and birthday cards; all the Cradle Roll literature; choice children's poetry and pictures; and snaps of your child until he is six years old. Then watch yourself, your family and friends grow with your "Cradler"! Grow to love Christ and all His "least of these" with thy whole heart, soul, strength, mind," and they neighbor as thyself."

May I take this opportunity to urge every reader, every Christian, to help make 1936 a record Cradle Roll year? Scores of ladies aids and Sunday schools have enrolled their congregation's wee tots. May others follow! Perhaps the L.D.R. organizations would like to do more for their project in Alaska: then enroll the babies in your community, and watch your mission spread!

The Cradle Roll Scrap Book for Canada District wants to expand. Will all the circuit secretaries, and individuals where there is no secretary, kindly canvas your assigned fields faithfully and zealously? Enroll the babes, collect a snap and information of each, and send this to your district secretary at Lake Alma, Sask.

"Lord, teach us to nurture these priceless gifts of Thine that they may come to The. Amen."

Mrs. S. O. Sorgen,
Dist. Cradle Roll Sec.

Your Baby.

"God did plant a bud of promise
In the garden of your love;
May you welcome your dear baby
As a gift from God above!

It has brought your home fair sunshine
And it fills your heart with cheer;
May your bud unfold its beauty
As it grows from year to year!

May you realize as parents
That it brings a sacred charge,
For *your* part in its unfolding,
You must feel, is grave and large.

May your life be truly Christian,
Filled with fervent love and cheer,
And your home a hopeful garden
With a wholesome atmosphere!

As you watch its fair unfolding,
May you give it chicest care!
May the Lord bless your endeavor,
Is for you our earnest prayer.

As we place your darling baby
Now upon our Cradle Roll,
We unite with you in praying:
"Lord, protect this precious soul!"

The General Convention of the W.M.F. will be held at the Lutheran Bible Institute, Minneapolis, June 4.—6. The L. D. R. meets June 3rd and our Convention opens Thurs. June 4th and continues until Sat. noon. As before stated, the Convention theme is: "Radiant Lives" and our motto, "Arise, shine for Thy Light is come." We hope that many of our readers will make every effort to attend this inspirational gathering of the women of our church.

Mærk!

Bestillinger paa pastor H. Jenssens bok over Aabenbaringen sendes fra nu av til Rev. T. J. Langley, Birch Hill, Sask., og Money Orders eller Postal Notes for boken skrives paa Birch Hills P.O. Jeg vil be alle som kan at kjøpe boken; det vil gjøre enhver godt at læse hvad denne vækter paa Zions mure roper til os. Paa samme tid vil I ogsaa hjælpe Mrs. Jensen at betale det hun skylder for trykningen av boken og at faa lidt hjælp paa sine gamle dage. Gjør det. PRIS 75c. —Akre.

Radio Broadcasts.

A series of radio broadcasts over CKBI began on Tuesday evening, January 21. These Lutheran Meditations are by pastors of the Prince Albert Circuit. They are scheduled at 8:00 to 8:30 every Tuesday evening, over CKBI (Prince Albert,) and are in English and Norwegian alternately. We hope many will hear these messages in song and speech. We should like to hear from those who tune in on these services. Remember also that your help will make possible the continuance of these programs.

Lutheran services will be broadcast from station CFQC, Saskatoon, on the fourth Sunday of each month from January to May of 1936. These broadcasts begin at 11:00 a.m. Mountain Standard Time. We invite all our friends to listen in and worship with us. The service on January 26th came from the Norwegian Lutheran Church of Saskatoon, B. O. Lokensgard, pastor. The following ones will be from the Augustana Synod and United Lutheran Church. Remember, the Fourth Sunday of each month.

God willing, the Camrose Circuit will convene in the Bethel Congr., Wetaskiwin, B. Ostrem's Call, April 5—7. Opening sermon by T. J. Vikse at 11 a.m. Text Rev. 3: 1—6 to be introdused by pastors Lerseth, Hilde and Carlson. N. Carlson Pres., S. Hilde Sec'y.

CALGARY CFCN.

Every Sunday, 10:30 p.m. (M.T.) devotion in Norwegian. —J. O. Jovaag.

Regarding the book, "I Herrens Haand," which was reviewed in such an interesting manner by Rev. Peter Nelson at our District Convention at Camrose, I can report that it can be purchased at Lutherstiftelsen Bokhandet, Oslo. I regret that I can not say what it costs, as the gentleman to whom I wrote for information generously sent me a complimentary copy, and the book itself carries no price mark. It is not a large book and would not be over fifty cents. There is no duty. This stirring story of Argento, written by his wife, is highly recommended to those who use Norwegian either in home or society.

—L. B.